

UNIVERZITA KARLOVA V PRAZE
Fakulta sociálních věd
Institut mezinárodních studií

PROTOKOL O HODNOCENÍ BAKALÁŘSKÉ PRÁCE
(Posudek vedoucího)

Práci předložila studentka: Petra Černá

Název práce: Rakouská Strana zelených a její role v rakouském boji proti jaderné elektrárně Temelín

Vedoucí práce: PhDr. Petr Šafařík (IMS FSV UK)

1. OBSAH A CÍL PRÁCE:

Předložená bakalářská práce se zabývá postojem rakouských Zelených (Die Grünen – Die Grüne Alternative) k české jaderné elektrárně Temelín (dále též JETE), a to zejména v letech 2004–2013. Ohlášeným cílem je analýza role, kterou rakouští Zelení hrají v rakouském úsilí o ukončení provozu nebo přinejmenším o zvýšení bezpečnosti JETE (s. 4).

2. VĚCNÉ ZPRACOVÁNÍ:

Diplomantka se při psaní své práce posunula k širšímu záběru: představuje rovněž historii JETE a rakouských Zelených; k obecnějšímu pojednání se dostávala i pasážemi o obavách z jaderné energetiky nebo představením rakouského politického systému (s. 12–13). Rubem této snahy o systematickosti a pečlivosti v objasňování široké škály různých dílčích fenoménů a pojmů je občasné sdělování příliš obecných poznatků a vzdalování se od vytyčeného tématu.

Ke kladům předloženého pojednání patří to, že se autorka snaží přihlížet i k postojům dalších rakouských politických stran k JETE. Oceňuji rovněž rozmyslně utříděné sledování aktivit rakouské zelené politiky na různých rovinách: zemské, celostátní a nadnárodní.

Při pohledu na zpracování těžiště ohlášeného tématu je patrné, že jde ponejvíce o analýzu politické komunikace. Tento rozbor Petra Černá staví na poměrně úzkém počtu pramenů (jistě to souvisí s tím, že studentka neměla možnost studijního pobytu v Rakousku). Část pramenů, které jsou zpracovávány v této klíčové kapitole (č. 3), je značně specifická. Petra Černá zde analyzovala zejména internetové stránky Zelených, dále též webové stránky jednotlivých rakouských zemí a všech zemských organizací rakouských Zelených (zde případně i stránky facebookové, s. 31). Chybí ale reflexe nad povahou takových pramenů. Měla být uvedena jak v kapitole věnované kritice hlavních pramenů a literatury, tak hlouběji při ohlášení analýzy postojů Zelených na zemské úrovni (s. 31), event. ve formě konkrétní *kritiky pramenů* na příslušných místech práce. Celkově není příliš patrné, že by byla studentka výrazněji poučena z teorie a analýz *politické komunikace* a *public relations*. Tato problematika měla mít pandán i ve využití sekundární literatury.

Opakující se slabinou předloženého pojednání je chybějící nebo jen mělká reflexe povahy používaných zdrojů, resp. nedostatečné rozlišování mezi sekundární literaturou a prameny. Patrné je to jak kupříkladu u dokumentů z produkce ekologické organizace Greenpeace, tak ohledně zacházení s internetovými stránkami JETE nebo s publikací Rizika přesahující hranice: případ Temelín (Böck, H. – Drábová, D., Praha: Česká nukleární společnost, 2006). U jmenované brožury to studentce měla napovědět i naprostá absence poznámkového aparátu a příznaková dikce oné publikace.

V pozn. pod čarou č. 56 se autorka mýlí, když knize Politické strany moderní Evropy: analýza stranicko-politických systémů (Strmiska, M. a kol., Praha: Portál, 2005) připisuje tvrzení, že – narodil od rakouských Zelených – v německé straně Zelených kvůli konfliktu mezi ekologickými radikály a členy v ekologických tématech umírněnými „došlo k roztržení strany na několik uskupení“ (s. 14). Jednak to neodpovídá faktům, jednak na s. 316, kam autorka odkazuje, v oné kolektivní monografii takové tvrzení o německých Zelených není (ani jinde v té práci; odchod skupinky radikálů německých Zelených ze strany po sjezdu v Neumünsteru v r. 1991, zmíněný na s. 304 oné knihy, nepojednává o „roztržení strany“; navíc ono vystoupení ze strany nemělo příčinu v rozdílné radikálnosti *ekologické*, ale *politické* na pravo-levé škále).

3. FORMÁLNÍ A JAZYKOVÉ ZPRACOVÁNÍ:

Bakalářská práce je stylisticky a jazykově na dobré úrovni. Pravopisných a písařských chyb je v ní malé množství (např. s. 17, 45).

Nedostatkem je, že diplomantka vůbec nezkracovala zápis opakovaně používaných zdrojů (ani těch uváděných bezprostředně za sebou).

U výše zmíněné kolektivní monografie Politické strany moderní Evropy: analýza stranicko-politických systémů uvádí P. Černá nesprávně autorský údaj (s. 5, 14; jmenuje jen jediného autora a neuvádí nic o aut. kolektivu, publikace má ale čtyři spoluautory).

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE:

Diplomantka k psaní práce přistoupila velmi pečlivě, svědčí o tom snaha přihlížet k vysokému počtu různých textů a zařazení dvanácti dobře zvolených příloh, na které ve svém výkladu Petra Černá průběžně odkazuje.

Navzdory dílčím nedostatkům předložené pojednání vyhovuje nárokům kladeným na daný typ kvalifikační práce,

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ:

Doporučuji, aby studentka při obhajobě pronesla krátkou *kritiku pramenů*, jakými jsou internetové stránky rakouských spolkových zemí a zemských organizací strany Zelených, a aby se při tom pokusila uplatnit i teoretické poznatky z oblasti politické komunikace a public relations.

6. DOPORUČENÍ K OBHAJOBĚ A NAVRHOVANÁ ZNÁMKA:

Bakalářskou práci Petry Černé doporučuji k obhajobě a navrhuji hodnocení známkou *velmi dobře* (2).

Datum: 7. 6. 2014

Podpis: Petr Šafařík